

Már csak egyet kell aludni! Halljátok?!

– rikkantotta bele az üres hajnali utcákba egy vidáman szökdécselő kisfiúcska. Már pirkadt, a házak között szokatlanul metsző hideg hömpölygött, pedig nyár dereka volt. Amennun népe még aludt. Egy nap múlva fényes ünnepély. Legalábbis azt hitték. A fák borzongva bújtak összebb.

Ihymal gondterhelten vizsgálta az ablakán rajzolódó jégvirágokat. Kopogtak és három ifjú varázsló lépett be az ajtón. Etmia és Efa varázslónők, és Adlien bűvmester. Ihymal feléjük fordult – Barátaim, születésemmel egy ősi átkot örököltem, melynek súlya óriási és én reméltem, hogy talán soha nem kell majd leküzdenem, de ezen a reggelen mégis szembe találtam magam vele. A birodalom négy zugában, négy varázslónynél, négy feladvány vár rátok. Azokra holnap napfelkelte előtt meg kell adnunk a megoldást, máskülönben...- csuklott el Ihymal hangja.

Útnak indult hát a három ifjú mágus, hogy megmentse a birodalmat. Ha nem sikerül és elbuknak, akkor 1000 évre jégbe dermed Ihymal szeretett földje, s rajta mindenki aki él és mozog.

(1)

Madárfütyty szötte át a hűvös délelőttöt, amikor az Úgysetudomokhoz értek. Etmia és Efa jól ismerték őket, így nem is pazarolták az időt holmi átok magyarázással. – Nátatok van valami, ami KELL nekünk. Egy papiros. – próbálkozott Etmia. Azzal Jattos fintorogva előhúzott egy ázott, dohos cetlit és eléjük lökte. A papíron alig kiolvashatóan számok szerepeltek, ám a műveleti jelek és zárójelek elkoptak. – Tehát ez az első feladat, igazzá tenni az egyenlőséget! – bólogatott hümmögve Adlien és zsebre tette az ázott lényektől bűzölgő feladványt.

$$1\ 2\ 3 = 1$$

$$1\ 2\ 3\ 4 = 1$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5 = 1$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6 = 1$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7 = 1$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 8 = 1$$

$$1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 8\ 9 = 1$$

(2)

Delelőre járt már a nap, amikor a három mágus fázósan, dideregve megérkezett a birodalom legkuszább erdejének közepére. Ott élt a hadarékony, izgó-mozgó folyton dühös kis lény, a Szuperaktivusz. Az arra járókat folyton folyvást bökölte, cincálta, pofozgatta, bár nem volt nagyobb egy kolibrinél. – Adlien, könyörgöm kapd már el, hogy a fészkehez mehessünk szétnézni!- kérlelte Efa, és Adlien már lendült is ágakon, vetett szaltókat, sikeresen elterelve ezzel a nyüzsgő Szuperaktivusz figyemét. A két varázslónő eközben rálelt a fészek aljában egy aprócska pergamentre cirkalmas betűkkel írt feladványra. Etmia köpönyege zsebébe rejtette és sietősen továbbálltak.

$$\left(\frac{1}{19} + \frac{2}{19} + \dots + \frac{18}{19}\right) + \left(\frac{1}{20} + \frac{2}{20} + \dots + \frac{19}{20}\right) + \left(\frac{1}{21} + \frac{2}{21} + \dots + \frac{20}{21}\right) + \left(\frac{1}{22} + \frac{2}{22} + \dots + \frac{21}{22}\right) = ?$$

(3)

Már az öreg tölgyfák is csak Holdárnyékuknak integettek, amikor a Rege tóhoz értek. Ebben lakott a folyton talányokban beszélő ősz lepkeszelidítő, Perte. Mintha egy pulikutyát keresztetnek volna egy bohókás delfinnel. Igazán kedves lény volt. A három varázslónak nem is kellett sokat magyarázkodnia, Perte azonnal értette a kérésüket. Behunyta szemét és már kántálta is feladatot, mint valami ősi varázsigét. Mintha erre gyakorolt volna minden nap fogmosás közben.

A zöld szemölcsű rusnya banyának 8 baziliszkusz gyikja van. Ezek közül egyesek naponta tojják bőrhéjju tojásaikat, mások csak kétnaponta, a többi csak háromnaponta. Ez utóbbiakból csak harmadannyi van, mint a másik két fajtából együttvéve. Egyik hétfőn a zöld szemölcsű rusnya banya 8 tojást talált, és szombat estig, tehát 6 nap alatt 31 tojást gyűjtött össze. Hány baziliszkusz gyik van az egyes fajtából a zöld szemölcsű rusnya banyának?

(4)

Közeledett a hajnal és már csak Rat-taius sárkányt kellett meglátogatniuk. Felmásztak hát barlangjához, ahonnan beláthatták egész Amennunt. Pár másodpercig csodálták a kilátást a csillagok fényében, majd beléptek a horpadt páncélok és lószerszámokkal teleaggatott barlang bejáratán. A sárkány éppen szokásos alvás előtti rituáléját végezte, piszkálta a fogát. A három kalandor minden bátorságát összeszedve lépett elé. Elmesélték az átkot és kérték, hogy most az egyszer segítsen, máskülönben fogyaszthat mirelit lovagokat a következő ezer évben. Rat-taius nagyot böffentett és bólintott. Lustán megvakarta méretes hátsóját, majd óriási karmait élezni kezdte egy rozsdásodó páncélon csikorgatva – Varázspálcákkal rajzoljatok a homokba rúnákat. Egy szabályos ötszögből képezzetek olyan tengelyesen szimmetrikus alakzatokat, amelyek 5 vonalból (ötszögoldalból vagy átlóból) állnak és a pálcá félrepöccintése, felemelése nélkül úgy rajzolhatók meg, hogy minden vonalon csak egyszer lehet áthaladni! – dűnyögte álmosan ásítózva.

 három ifjú mágus fáradtan lépett ki Rat-taius barlangjából. A felkelni készülő nap már narancs vörösre festette a horizontot. Kezeiket összekulcsolva, halk kántálásba kezdtek s a fagyosan üvöltő szél hátán repítették üzenetüket Ihymalnak.

(5)

 z utolsó kihívás Ihymalra várt, aki sietve kapta fel az évszázadok óta kinyithatatlan Átkok Krónikáját. Annak borítóján egy írás sejtett fel. Vésd a borítóba a rajzot, hogy legfeljebb hány közös pontja lehet egy háromszögnek és egy négyszögnek, ha nincs közös oldalegyenesük? Ennek a feladványnak nyitja a könyvet nyitja. Ihymal gyors észjárással megfejtette, majd a három ifjú mágustól kapott üzenet megoldásai alapján fellapozta a megfelelő oldalt, megkereste a megfelelő bejegyzést és ott felolvasta a megfelelő sorszámú szót. Míg ezt a varázsigét kántálta, a sárkánynál szerzett rúnajeleket véste pálcájával a levegőbe, miközben lassan kúsztak be az ablakon a nyári reggel napsugarai...

 znap a gyermekek a patakra jártak frissülni, árnyékban hűsöltek a kutyák és nyüzsgőn készült az ünnepségre mindenki, míg három varázsló elégedetten pihent le egy odvas fa árnyékában.

Ha van kedved, használd te is sárkány betűket...

